

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васильєва Павла Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

К и ї в
1 квітня 2026 року
№ 76-2(П)/2026

Справа № 3-67/2026(158/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуєчий,
Водянніков Олександр Юрійович – доповідач,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васильєва Павла Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Водяннікова О.Ю. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Васильєв Павло Сергійович (далі – Заявник) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/158 від 19 березня 2026 року) перевірити на відповідність статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129

Конституції України (конституційність) пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„2) судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. У листопаді 2024 року Заявник звернувся до Драбівського районного суду Черкаської області з позовом до Драбівської селищної ради, Північного міжрегіонального центру з надання безоплатної правничої допомоги в особі відділу Драбівського бюро правничої допомоги (далі – Відділ), Приватного підприємства „Метастудія“ (далі – Підприємство) про припинення порушення авторського права та стягнення компенсації в розмірі 302 800 грн з кожного відповідача.

Драбівський районний суд Черкаської області рішенням від 17 квітня 2025 року позов Заявника задовольнив частково, зокрема ухвалив стягнути з

Відділу на користь Заявника компенсацію за порушення авторського права в розмірі 75 700 грн. Цим же рішенням суд першої інстанції ухвалив стягнути з Заявника на користь Підприємства судові витрати на професійну правничу допомогу в розмірі 37 280 грн.

Черкаський апеляційний суд постановою від 10 вересня 2025 року апеляційну скаргу Заявника залишив без задоволення, а рішення Драбівського районного суду Черкаської області від 17 квітня 2025 року в оскаржуваній частині – без зміни.

Крім того, Черкаський апеляційний суд додатковою постановою від 24 вересня 2025 року ухвалив стягнути з Заявника на користь Підприємства судові витрати на професійну правничу допомогу за розгляд справи в суді апеляційної інстанції, частково задовольнивши таким чином відповідне клопотання Підприємства.

Не погоджуючись із додатковою постановою Черкаського апеляційного суду від 24 вересня 2025 року, Заявник оскаржив її до суду касаційної інстанції.

Колегія суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 23 грудня 2025 року, посилаючись, серед іншого, на пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу, відмовила Заявнику у відкритті касаційного провадження, зазначивши, зокрема, що «касаційна скарга подана на судові рішення в справі незначної складності з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що не підлягає касаційному оскарженню. <...> У касаційній скарзі заявник не зазначив, що розгляд справи в касаційному суді має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики, становить значний суспільний інтерес чи має виняткове значення для нього <...> подана касаційна скарга не містить належних обґрунтувань, які могли б бути визнані такими, що підпадають під дію підпунктів „а“, „б“, „в“, „г“ пункту 2 частини третьої статті 389 ЦПК України».

2.2. Заявник вважає, що пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу „робить ілюзорним імперативне право на судовий захист за ст. 8, частини 1, 2 статті 55 та п. 8 ч. 2 ст. 129 Конституції“, і твердить, що Кодекс не регулює „можливість і випадки касаційного оскарження стягнення адвокатських витрат понесених у апеляції по малозначним справам“, „учасник справи не має механізму захисту від потенційного свавілля апеляції при розподілі витрат“.

3. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України враховує, що Конституційний Суд України ухвалив Рішення від 22 листопада 2023 року № 10-р(П)/2023, яким, зокрема, визнав таким, що відповідає Конституції України (є конституційним), пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату
Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васильєва Павла Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**